

Protokol

267

sepsaný dne 30. června 1945 o 8.30 hod. u Velitelství Národní stráže v Mor. Ostravě a Jiřinou M u c h o v o u, svob., nár. české, nar. dne 18.9.1919 v Leskovci u Vsetína, přísl. tamtéž, otec Jan Mucha, matka Veronika roz. Štastná, náb. evangelického, dělnice, posledně ~~XXXXXXXXXX~~ v Leskovci u Vsetína č. 7 bytem, t. č. od 25.6.1945 ve vazbě Nár. stráže v Mor. Ostravě.

Předmětem výslechu jest udání proti ní učiněné pro spolupráci s Gestapem a spolupráce s konfidenty Gestapa, Horýmíru Reclíkoví, Václavu Štefanovi, Františku Šmidovi.

Jmenovaná bývala vyzvána aby řekla pravdu, vypovídá :

Na úpodzím r. 1943 nastoupila jsem dobrovolně práci jako dělnice do vsetínské zbrojovky a byla jsem přidělena do oddělení závěrových šroubů v Jasenicích. Mám již z doby své školní docházky zálibu v kreslení a tak se stalo, že jednoho dne během polední docházky zálibu v kreslení a tak z této záliby objekt v němž jsem pracovala. Byla jsem při tomto přistižena členem závodní policie, jehož jméno neví, který mi skicu odebral a hlásil pro tento případ v závodní kanceláři. Asi během 3 dnů bylo mně dáno na vědomí, že jsem nespolehlivá a že se proto z práce propouštím. Úřadem práce ve Vsetíně kde jsem se šla hlásit, byla jsem přidělena jako průvodčí závodním autobusům, které vozily dělníky ze Vsetína do Jasenic. Tuto práci jsem přijala jsem přes odpor svých rodičů s ohledem na své nemanželské dítě. Asi po 3 měs., které jsem strávila v tomto zaměstnání, měly se všechny hládky u úřadu práce a jelikož jsem věděla, že jsem označená jíž z dob dřívějších jako nespolehlivá a byla proto sledována mně la jsem se to že budu pravděpodobně propouštěna, z tohoto důvodu jsem již naučena práce nešla a odcestovala jsem do Hrabové u Ostravy, kde bydlí jeden můj známý z Leskovce jménem Jan J u ř í č e k. Tento mně přijal a oznámila mu dvě děti pročež ve etin opustila. U J u ř í č e k a seznámila jsem se s jistým Františkem M o v á k e m, který se mně tímto jménem představil, který se mně také sdalí bych nechtěla pracovat pro říší. Tuto nabídku jsem odmítla a on mi položil otázku zda-li bych pracovala s ním. Na můj dotaz o č by se jednalo odpověděl, že se jedná o ilegální činnost. Nevěděla jsem z prvu co toto slovo znamená a nechala si jej pro význam vysvětliti. Jelikož v okolí J u ř í č e k o v ý b y t u mně někdo asi poznal, že jsem tam cítil a docházím ze Vsetína počalo se tamtéž brzy o mně mluvit. Z toho důvodu mně J u ř í č e k přemístil ke jistému Hořínkovi ve Staré Bělé. Natomto nevím byt jsem se snažila vůbec nevycházet ven, abych znovu nebyla někým výrazena. Jelikož manželka Hořínka šla ve stáhu pro mou přítomnost postaral se Hoříněk, abych znovu změnila bydliště a tak jsem se dostala na byt u Václava Š t e f a n o v í v M. O. - Vítkovicích, Nerudová 26. O manželích Štefanových byla jsem informována, že jsou to hodní lidé a Štefán sám, že je ilegálně činný, matka komunistka, která byla pro svou činnost také vězněna. V první dny pobytu u Štefanových nevěděla jsem nic a zabývala jsem se povětšinou četbou. Až po několikadnech přišel František M o v á k a poslal mně do Frýdku k jisté p. Anděle Černé, bytem ve Frýdku, ul. plk. Stehara č. 1. se již nepamatují. Černá provozuje v místě autodopravu. Vyzvedla jsem tam celkem 4 obrazy včetně starší reprodukce které představovaly ruskou revoluci, Stalina, Lenina a čtvrtý představoval pracující třídu stojící na strážích. Mým úkolem bylo v Mor. Ostravě tyto obrazy nechat ofotografovat, aby byly získány negativy pro roznošení těchto.

mašla jsem s jedním z těchto obrazů k fotografu S p i s a r o v i
v Mor.Ostravě u nové ho kostela a nechala jsem příležitostně vyfo-
tografovat a to y u niformě železničářka , kterou jsem si vypůjčila o-
sestry manželky Stefana , která byla toho času u dráhy zaměstnána.
Z ofotografování obrazů jsem tam nepochodila a až u dalšího fotografa
S e k e r y jsem toho docílila. Negativ jsem donesla avšak nedošel do
mého úsudku k uplatnění . Jeli-kož Nbvák až to bylo hotovo mně řekl

že toto již nepotřebuje.
Do této doby spadá mé seznámení se s Horymírem R e c l i k e m který
byl znám jen pod jménem Márek.Reclík. se mne vždy při jedo docházení do
bytu Stefana tázal jak se mám, má odpověď byla, že dobře a požádala jsem
jeho aby mně někdy když jsem tak slyšela jeho domlouvání se s Stefanem
že se k něčemu chystají, vzal sebou. Jak jsem upozorovala byl Stefan
líka ke Stefanovi dobrý a přátelský. Nabyla jsem dojem, že když Stefan
něčím jsem věděla, že jest v ilegální činnosti a Reclík který byl spolu
telem zapálení Pracovního úřadu v Mor.Ostravě splulu pro dobrou pach-
cuji. Jednou když se opět někam chystali požádala jsem je abych vše
jíti sebou. Vydali jsme se nacistu asice do Vratimova, kde jsme se mohli
Večer mně posílali domu, já však nešla a jala jsem se je špehovati. Pro-
tohoto počínání byla jsem však chycena a to oběma a když již viděli, že
jsem tam, dovolili mi abych byla účastná a musela jsem slíbiti, že nic
všeho pak nevyzradím. Takto stala jsem účastnou výpravy Reclíka který
mně pak jen krátce řekl, že hledá jistého Michmeka který jej měl Gestap-
pu prozraditi a to proto, že zapálil pracovní úřad v Mor.Ostravě. Úlohu
měl Reclík a Stefan již rozdělené. Mi bylo, přikázáno zůstatí venku u
vrátek za zahradou. Do dvora domku šel Reclík a Stefan, byla jsem však
za malou chvíli volána abych přistupila bližše ated mně řekl abych šla
dovnitř vyšetřiti kdo se nalézá uvnitř. Požádala jsem Stefana aby mně
dal zbran. On mi vydal pistolí a já ježto neumím s touto zacházeti jsem
chtěla míti pouze něco v ruce. Ve světnici byl mi neznámý muž který se
mně představil jako Šugárek avšak hledaná osoba Reclíka Mickmek ten
byl. Tento se však v zápětí na to vrátil domu, byl však Reclíkem ihned
ván dáti ruce vzhůru což on uposlechnul. Byl na to spoután provazem co
provědl Reclík a Stefan stál nad ním. Ted ho vyzvali aby šel a náma a
odešli jsem všichni pryč. Celý tento případ se odehrál v noci a my jsme
když si Reclík s Mickmekem jejich záležitost vyřídili a tohoto opět o-
poutal, odešli do Vítkovic ke Stefanum. Mickmek a Břenek odešli také po
svém. Na mou otázku proč jej pustil řekl mi Reclík, že jej dostane pozdě-
ji a také odměnu 20.000 K, a to od Gestapa. Ted jsem nabyla přesvědčení
jak Reclík tak i Stefan pracují pod rouškou ilegální činnosti pro
gestapo. Výpověď Reclíka, že já jsem již tento případ chtěla udati Gestapu
se nezakládá na pravdě. Jest pravdou, že má v bytě Stefana nybízeli G
pák Lolo spolupráci, jý však s poukazem, že této práci nerozumím odmítla
V tu dobu jsem byla stále u Stefána , byla jeho manželkou podporová-
takže jsem práci žádnou nehledala. Erzy na to jsem se odatěhovala k pi-
černé do Frýdku, kde jsem byla ais do třech týdnů Gestapem vypátrána a
zatčena. Jako důvod byl mně udán případ , proč jsem tenkrát špehovala
Reclíka v případě Vratimovském a také to, že jsem dlouho již byla bez
zaměstnání. Byla jsem držena ve vazbě 1 měsíc načež jsem byla propuštěna
tehdy mně opět navrhovalo Gestapo abych pro ně pracovala a dávali mně
místo u mor.ostravské místní dráhy. Já jsem jim to síce, slíbila, niče-
však nepodepisovala ani místo u tramvaje nenastoupila. Váčekráte jsem
na Gestapu nebyla. Jest pravdou, že jednou jsem se vyjádřila před manžel-
kou Stefanem, že jsem nyní to, co Stefan i Reclík. Nebylo to pravda ale
bylo vzato, za bernou mincí Stefanovou která se domnívala, že snad já
poměr s jejím mužem. Není také pravdou, že jsem někdy byla vydržována
Gestapem. Od této doby jsem se nic neozvěděla, nevím, nic více o Reclík
i Stefanovi. Prohlašuji ke konci, že jsem nikdy pro Gestapo nepracovala
To co jsem řadala jest pravdivé a učinila jsem tak bez nátlaku.

Sepsal :

Vyslýchaná :

[Handwritten signatures and notes at the bottom of the page, including a name that appears to be 'Karlina' and other illegible scribbles.]